

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องขวัญและกำลังใจของข้าราชการตำรวจไฟนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ขวัญและกำลังใจ โดย ขอนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบในการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ
3. แนวคิดเกี่ยวกับงบประมาณ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการขัดสวัสดิการองค์กร
5. การรถไฟแห่งประเทศไทย
6. บริบทของสถานีตำรวจนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
7. ผลประโยชน์และสวัสดิการของตำรวจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจ

ขวัญและกำลังใจเป็นสภาวะจิตใจที่แสดงออกในรูปของความชื่นชม และสนับสนุน กิจกรรม ขวัญและกำลังใจจะมีบทบาทสำคัญในการทำงานของมนุษย์ จะเป็นตัวกำหนดค ความสามารถในการทำงานของบุคคล ขวัญและกำลังใจเป็นส่วนประกอบที่มีผลต่อความรับผิดชอบ ในการทำงานของบุคคล

ความหมายของขวัญและกำลังใจ

คำว่า “ขวัญกำลังใจ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Morale” ซึ่งมีความสำคัญและมีความ จำเป็นสำหรับผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจไฟ ซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จะต้องมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน และมีสู่ให้คำนิยามความหมายของขวัญและกำลังใจ ดังนี้

กฤตกร ชลวิสุทธิ์ (2544 : 8) ได้ให้ความหมายของขวัญไว้ว่า “ขวัญ” หมายถึง สภาวะของ จิตใจและอารมณ์ ซึ่งกระทบต่อความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งผลกระทบนั้น จะมีต่อบุคคลและ

วัตถุประสงค์ขององค์การตามนัยความหมายของขวัญได้แบ่งพิจารณาได้ 2 ประการ คือ ขวัญของบุคคล แต่ละคน (Individual Morale) และขวัญของหมู่คณะ (Group Morale) ขวัญทั้งสองพวทนี้แยกกันไม่ออก หากที่ใดมีขวัญของหมู่คณะที่สูงที่นั้น ขวัญของแต่ละบุคคลก็สูงด้วย แต่หากที่ใดมีขวัญของหมู่คณะต่ำ ที่นั้นขวัญของแต่ละบุคคลก็ต่ำด้วย

บริยาร พ. วงศ์อนุตร โรจน์ (2544 : 135) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง สถานการณ์ทางจิตใจ ที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่างๆ เช่น ความกระตือรือร้น ความหวัง ความกล้า ความเชื่อมั่น เป็นต้น และในทางตรงกันข้าม คนที่ปราศจากขวัญ แสดงออก ในรูปของความเมื่อยชา ความเจ็บเมีย ความเหวdreะ畏 ขาดความเชื่อมั่น ขวัญจึงเป็นความรู้สึก ของบุคคลที่มีด่อสภาพแวดล้อม คนที่มีขวัญดีจึงสังเกตได้จากความกระตือรือร้นในการทำงาน เดิน ไปที่จะทำงานกู้ห้อนบั้นทุบของหน่วยงาน พยายามปฏิบัติให้บรรลุดุลหมายและอื่นๆ ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่มีผลดีต่อหน่วยงาน ขวัญและกำลังใจไม่ดีก็พบจากความท้อแท้ เปื้อน่าย ขาดความเดิน ใจที่จะทำงาน ขาดงาน ไม่อุยกรับผิดชอบงาน

บัญชา สมบูรณ์ (2547 : 9 – 10) ให้ความหมายคำว่าขวัญและกำลังใจ หมายถึง สถานที่ ทุกคนภายนอกกลุ่มทราบถึงวัตถุประสงค์ร่วมกันมีความมั่นใจที่จะทำงานให้สำเร็จ และพยายาม ร่วมมือ พยายามต่อสู้กับอุปสรรคที่มาขัดขวางอย่างสุดความสามารถ และพยายามที่จะไปให้ถึง จุดหมายปลายทางที่วางไว้

เมตตา กันธรา (2545 : 9) ให้ความหมายคำว่าขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึก ความตั้งใจ และจูงใจที่เป็นการกระตุ้นให้หมู่สมาชิกของกลุ่มในการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะบรรลุ เป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเด่นใจ และมานะนา karakter โดยเฉพาะ สถานการณ์ที่มีเป้าหมายกลุ่มสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล นอกเหนือนี้ ขวัญและกำลังใจ ยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การ

วิถีสินี สุวรรณภพ (2548 : 7) ให้ความหมายคำว่าขวัญและกำลังใจ หมายถึง สภาพ ทางจิตใจที่สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของคน หรือเป็นความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมของคน ในการ ทำงาน เช่น อารมณ์ ความกระตือรือร้น ความหวัง ความตั้งใจ ขวัญจึงเป็นสภาพอย่างหนึ่ง ของ จิตใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคลหรือกลุ่มคน แต่มีอิทธิพลภายนอกบั้นทุบสภาพทางจิตใจนี้ จะเป็นสิ่งที่กำหนดกำลังใจในการทำงานที่มีผลโดยตรงต่อเป้าหมายในการทำงานของคน และ กระบวนการกับงานขององค์กร

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความตั้งใจ ทัศนคติ อารมณ์ ซึ่งเป็นการจูงใจที่เป็นการกระตุ้นของผู้ปฏิบัติงาน ที่มีต่อที่ทำงาน ที่มี ต่อสภาพแวดล้อมของงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการทำงาน เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของ

องค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเต็มใจ และด้วยความมานะมากบั้น โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ของการทำงานเป็นองค์ประกอบ ขวัญและกำลังใจที่เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการทำงานในหน่วยงาน ด้วยปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงานสูงก็จะเกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน อย่าง มีความสามัคคี มีความชื่อสัศย์ต่อองค์การ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้การทำงานมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เมื่อแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง ก็จะทำให้ขวัญ และกำลังใจในการทำงานสูงขึ้นด้วย ในทางกลับกันหากขาดไม่ขาดแคลนหมายของบริษัท ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจคือสามารถสร้างแรงจูงใจให้ดีขึ้นได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจ

ขวัญและกำลังใจมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน เพราะการปฏิบัติงานใดก็ตาม ปัจจัยที่ สำคัญที่สุดคือ คน และคนเป็นผู้มีชีวิต เลือด เมือ และวิญญาณ ความต้องการ ความหวัง มี อารมณ์ และเป็นทรัพยากรในการบริหารที่ควบคุมได้ยากที่สุด ด้วยบริหารสามารถควบคุมให้บุคลากร ในองค์การมีขวัญและกำลังใจดี มีความจงรักภักดี มีความสามัคคีในหมู่คณะ องค์การนั้นจะเติบโต และกลายเป็นองค์การที่แข็งแกร่ง ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับขวัญและกำลังใจ มีนักจิตวิทยา นักบริหารและนักวิชาการ ได้กล่าวไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 85-89 ; ห้างถึงใน ปริยาพร วงศ์อนุตร โราจ์. 2547 : 51-52) ได้ กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์ เป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร ากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยาารักษา โรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (Safety Needs and Need for Security) การต้องการความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ต้องการความเป็นธรรมใน การทำงาน ความปลอดภัยในเงินเดือนและการถูกไล่ออก สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการรักษา พยาบาล รวมทั้งความเชื่อในศาสนา และเชื่อมั่นในประชญา ซึ่งจะช่วยให้บุคคลอยู่ในโลกของ ความเชื่อของตนเอง และรู้สึกมีความปลอดภัย

3. ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belonging and Love Needs) เมื่อความ ต้องการทางด้านร่างกาย และความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางด้านสังคม ก็จะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล เป็นความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับตนเป็น สมาชิก ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ ได้รับความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการความยกย่องนับถือ (Esteem Needs) ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูง ที่เกี่ยวกับความอياกเด่นในสังคม ต้องการให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญ รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Need for Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุด ซึ่งเป็นความต้องการที่อยากรู้สึกว่าได้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่าง ความความนึกคิดของตนเอง เป็นความต้องการที่ยากแก่การได้มา

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow's Needs Hierarchy) มีหลักเบื้องต้นอยู่ 3 ประการ คือ

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ ความต้องการที่มนุษย์มีนี้จะอยู่ในดั่วนุษย์ลดลงไป ไม่เรียกว่าสุด เมื่อสนใจในความต้องการหนึ่งแล้ว ก็ยังต้องการในระดับที่สูงขึ้น

2. อิทธิพลใด ๆ ที่จะมีผลต่อความต้องการของมนุษย์ อยู่ในความต้องการลำดับขั้นนั้น ๆ เท่านั้น หากความต้องการลำดับขั้นนั้น ได้รับการตอบสนองให้พอใจแล้ว ความต้องการนั้นก็จะหมดอิทธิพลไป แต่ความต้องการลำดับต่อไปที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเข้ามานิอิทธิพลต่อไป

3. ความต้องการของมนุษย์จะมีลำดับขั้นจากต่ำไปสูง เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการลำดับสูงขึ้นไปก็ตามนา

แอลด์เคอร์สัน (Alderson. 1996 : 372 ; ห้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ. 2546 : 161) ได้สรุปสาระของทฤษฎี ERG โดยย่อ ได้ลำดับความต้องการของ Maslow เหลือ 3 ขั้น คือ

1. ขั้นความต้องการดำรงอยู่ (Existence Needs)

2. ขั้นความต้องการสัมพันธ์ (Relation Needs)

3. ขั้นความต้องการเจริญเติบโต (Growth Needs)

โดยทฤษฎีนี้ไม่เชื่อว่า บุคคลจะตอบสนองความต้องการระดับหนึ่งอย่างเดียวเท่านั้นที่ ก่อนที่จะมีความต้องการในขั้นต่อไป แต่เขายกเว้นบุคคลจะถูกใจให้ต้องการมากกว่าระดับหนึ่งพร้อมกันไป เช่น ต้องการมีเงินเดือนเพียงพอ (ความต้องการดำรงอยู่) สามารถเกิดไปพร้อม ๆ กับความต้องการการเขียนชน (ความต้องการความสัมพันธ์) และยังพบอีกว่า ลำดับความต้องการมีความแฝกค้างกันตามประเภทของบุคคล

สมพลด ภณานุเคราะห์ (2555 : ออนไลน์) ได้อธิบายทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในวงการบริหาร ชื่อทฤษฎีของ Herzberg มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป คือ "Motivation-Maintenance Theory" หรือ "Dual Factor Theory" หรือ "The Motivation-Hygiene Theory" การสร้างทฤษฎี เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) ได้ดำเนินการสัมภาษณ์

นักวิศวกร และนักบัญชี ซึ่งมุ่งหมายของการค้นคว้า เพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับงานเพื่อที่จะให้มี หนทางเพิ่มผลผลิต ลดการขาดงาน และสร้างความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน และเพื่อประโยชน์ ทั่วไปสำหรับทุก ๆ คนก็คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่จะมีส่วนช่วยในการปรับปรุง ขบวนและกำลังใจที่จะส่งผลให้ทุกคนมีความสุขภายในงาน และมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์คำสอนจากข้อความที่สูญเสียภัยต่อมา ปรากฏว่า ปัจจัยหลัก ๆ อย่างที่แตกต่างกันมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับความรู้สึกที่ดีและที่ไม่ดีที่เกิดขึ้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถแยกออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ดีและมีผลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจเกี่ยวกับงานที่ทำก็คือ ความสำเร็จ (Achievement) การยอมรับ (Recognition) ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และคุณลักษณะของงานที่ทำอยู่ คือ ฐานะ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลกับหัวหน้างานกับเพื่อนร่วมงานกับลูกน้อง เทคนิคในการบังคับบัญชา นโยบายของบริษัท และการบริหาร ความมั่นคงในงาน สภาพการทำงาน เชื่อถือ และเรื่องราวส่วนตัวที่ถูกกระทบ โศกสภาพของงาน เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) ให้ชื่อปัจจัยกลุ่มนี้ว่า “ปัจจัยที่เกี่ยวกับการ บำรุงรักษาจิตใจ” (Hygiene or Maintenance Factors) เหตุผลที่เรียกชื่อเช่นนี้ เพราะปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่มีผลในทางบังคับเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ปัจจัยเหล่านี้จะไม่สามารถ สร้างแรงจูงใจได้ แต่อาจป้องกันมิให้แรงจูงใจเกิดขึ้นมาได้ การต้องสนับสนุนด้วยความตั้งใจ เป็นเพื่อการรักษาจิตใจนี้ จึงนับว่าเป็นเรื่องที่จำเป็น แต่ปัจจัยกลุ่มนี้เพียงกลุ่มนี้เดียวย่อมไม่เป็นการเพียง พอดีจะใช้เป็นเงื่อนไขสำหรับการสร้างแรงจูงใจ ซึ่ง เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใน ทฤษฎีสองปัจจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivating Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยตรงเพื่อจูงใจให้คน ชอบและรักงานปฏิบัติ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจแก่บุคคลในองค์การ ให้ปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะปัจจัยที่สามารถสนับสนุนด้วยความต้องการภายนอกในบุคคลนี้ปัจจัย ตัวกัน ได้แก่

1.1 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล เป็นการที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จลื้น และประสบความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่ จะเกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงาน นั้น ๆ

1.2 การได้รับการยอมรับนั้นคือ เป็นการได้รับการยอมรับดีอีกน้ำหนึ่ง จากการ ผู้บังคับบัญชา การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในการยกย่องชมเชยแสดงความชื่นชม การให้กำลังใจหรือการ แสดงออกอ่อนไหวที่ส่งให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างดี บรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนั้นดีจะแห่งอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ เป็นงานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ด้วยแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่ผู้เดียว

1.4 ความรับผิดชอบ เป็นความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างดี ไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องอย่างลักษณะ

1.5 ความก้าวหน้า เป็นการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของบุคคลในองค์การ การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

2. ปัจจัยค้าจุน (Hygiene Factors) หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย เป็นปัจจัยที่จะค้าจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ด้วยกัน เช่น ไม่มีภาระในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การ บุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และปัจจัยที่มาจากการออกแบบของบุคคลได้แก่

2.1 เงินเดือน ประกอบด้วยเงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของบุคคลในการทำงาน

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต เป็นการที่บุคคลได้รับการแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ขึ้นมาอยู่ด้านบนของการผู้บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน เป็นการติดต่อไปปะไปว่าเป็นกิริยา หรือว่าจากที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกันมีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี

2.4 สถานะของอาชีพ เป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่มีเกียรติ และสำคัญ

2.5 นโยบายและการบริหารงาน เป็นการจัดการและการบริหารองค์การ การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร

2.6 สภาพการทำงาน เป็นสภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสงเสียง อากาศ ชื้วน้ำใน การทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ อิฐด้วย

2.7 ความเป็นอยู่ส่วนตัว คือ ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีขึ้นเป็นผลที่ได้รับจากการในหน้าที่ของเขานั้นมีความสุข และพอใจกับการทำงานในแห่งใหม่

2.8 ความมั่นคงในการทำงาน เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความขึ้นชื่อของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์กร

2.9 วิธีการปักครองของผู้บังคับบัญชา เป็นความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหาร

แรงจูงใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากการแต่ก่อนและจะมิใช่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโดยตรง และปัจจัยที่ใช้ในการนำรุ่งจิตให้นั้นอย่างต้องสูดก็คือ จะสามารถช่วยจัดความไม่พอใจต่างๆ ได้ แต่จะไม่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ ดังนั้น ในกระบวนการการจูงใจที่ต้องการสร้างให้เกิดแรงจูงใจที่ดี จึงจำเป็นต้องจัดและกำหนดปัจจัยต่างๆทั้งสองกลุ่ม คือ หัวปัจจัยที่ใช้บ่งจูงจิตใจ (สภาพแวดล้อม) และปัจจัยที่ใช้จูงใจได้ (ของงานที่ทำ) ทั้งสองอย่างพร้อมกัน

ในการแก้ไขปัญหาเรื่องการจูงใจนี้ เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) ได้เริ่มนั่นพัฒนาวิธีการเพิ่มพูนเนื้อหาของงาน (Job Enrichment) เพื่อให้ค่าของงานสูงขึ้นและมีเนื้อหามากขึ้น เพื่อให้มีปัจจัยที่ใช้จูงใจได้เพิ่มมากขึ้นในตัวงาน การออกแบบงานเสียใหม่ให้มีคุณค่าเนื้อหาสูงขึ้นนี้เอง ที่งานต่างจะมีความหมายมากยิ่งขึ้น มีความสำเร็จในงานมากขึ้น มีทั้งการยอมรับ ทั้งความรับผิดชอบสูงขึ้น ก้าวหน้ามากขึ้น และส่งเสริมการเติบโตให้แก่แต่ละคน ได้ซึ่งจะมีผลต่อการจูงใจเป็นอันมาก

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการจูงใจของ เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและคล้ายกับทฤษฎีการจูงใจของ Maslow เป็นอันมาก ซึ่งในทางปฏิบัติจากการพิสูจน์ยืนยันว่า ทฤษฎีทั้งสองเป็นความจริงและใช้ได้กับกลุ่มอาชีพที่มีฐานะต่ำแห่งสูง เช่น วิศวกรหรือนักบัญชี ดังที่กล่าวมา แต่อย่างไร ก็ตาม กรณีการนำไปใช้กับพนักงานระดับค่าลงไปหรือพนักงานศูนย์ และ ระดับของพนักงานประจำวัน ผลปรากฏว่าไม่เป็นไปตามที่กล่าวไว้เดิม ไม่ได้เพิ่มความพึงพอใจให้กับพนักงาน แต่กลับลดความพึงพอใจลง

เทเลอร์ (Taylor, 1947 : 6-7; อ้างถึงใน สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศ, 2554 : ออนไลน์) ได้อธิบายถึงความสำคัญของกำลังหัวญูดต่อความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานว่า กำลังหัวญูในการปฏิบัติงาน เปรียบเสมือนสุขภาพของมนุษย์ที่ต้องการการเอาใจใส่คุ้มครอง ตรวจสอบและปรับปรุง และการปักภักดยาให้มีสุขภาพกำลังหัวญูที่ดี หรือสูงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นกำลังหัวญูส่วนบุคคล หรือองค์กร หากหน่วยงานหรือองค์กรใดมีกำลังหัวญูในการปฏิบัติงานที่ดีแล้ว จะช่วยก่อให้เกิดประโยชน์เกือบก่อต่อการบริหารงานภายในองค์กร ดังต่อไปนี้

1. ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
2. สร้างความจงรักภักดี มีสัต��态ต่อหมู่คณะและองค์กร
3. เกื้อหนุนให้ระเบียบข้อบังคับเกิดผลในด้านการควบคุมความประพฤติของ พนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ระหว่างระเบียบวินัย และมีศีลธรรมอันดีงาม

4. สร้างสามัคคีธรรมในหมู่ และก่อให้เกิดพลังร่วม (Group Effort) ในหมู่คณะ ทำให้เกิดพลังสามัคคี อันสามารถฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายขององค์กร ได้

5. เสริมสร้างความเข้าใจอันศรัทธาในองค์กรกับนโยบาย และวัตถุประสงค์ ขององค์กร

6. เกื้อหนุนและชูโรงให้สมาชิกของหมู่คณะ หรือองค์กรเกิดความคิดสร้างสรรค์ ในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร

7. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในศรัทธาในองค์กรที่ตนปฏิบัติงานอยู่

วຽม (Vroom. 1964 : 91-103 ; ล้างถึงใน เจตชาติ ดวงสังค์ต. 2553 : ไม่มีเลขหน้า) ได้เสนอทฤษฎีความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการชูโรงของมนุษย์ในการทำงานโดย วຽม (Vroom) มีความเห็นว่าการที่จะชูโรงให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้น จะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อก่อนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติเขาจะคิดว่าเขาจะได้อะไรจากการกระทำการใดนั้นหรือการภาคคิดว่าจะได้อะไรเกิดขึ้น เมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในการทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้น เมื่อเขารู้ว่าการกระทำการใดนั้นนำไปสู่ผลลัพธ์บางประการที่เขามีความพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้นผลการปฏิบัติงานของเขาก็ย่ำในเกณฑ์ที่ดีขึ้น ทำให้เขาได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง และได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ค่าจ้างกับตำแหน่งเป็นผลของการทำงานหนักและเป็นรางวัลที่เขาต้องการ เพราะทำให้เขารู้สึกว่าได้รับการยกย่องจากผู้อื่นมากขึ้น แต่ด้านหากิจวัตรของเขาก็ยังคงเดิม ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เนื่องจากเขาก็ไม่เห็นความจำเป็นของการทำงานเพิ่มขึ้น ความรุนแรงของพฤติกรรมที่จะทำงานเพิ่มขึ้นอยู่กับการคาดหวังที่จะกระทำการใดตามความคาดหวังนั้นรวมถึงความดึงดูดใจของผลลัพธ์ที่จะได้รับซึ่งจะมีร่องของการดึงดูดใจ การเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน และการเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายามโดยทฤษฎีนี้ จะเน้นเรื่องของการจ่ายและการให้รางวัลตอบแทนเน้นในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ด้วยเรื่องผลงาน ผลงานและผลลัพธ์ของความพึงพอใจต่อเป้าหมาย จะเป็นตัวกำหนดระดับของความพยายามของพนักงาน

วຽม (Vroom) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการชูโรงของมนุษย์ในการทำงาน

V=Valance หมายถึงระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัล ก็คือคุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

I = Instrumentality หมายถึงความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัลระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ที่ได้ (เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน)

E= Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้รับผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพึงพอใจ)

จากทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้น จะเห็นได้ว่าประกอบด้วยทฤษฎีเนื้อหาของการชูงใจ ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีล้ำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow) ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) ทฤษฎี ERG ซึ่ง เป็นทฤษฎีที่มีเนื้อหาของการชูงใจคน อธินายถึงความต้องการของมนุษย์ว่า มนุษย์จะถูกชูงใจโดยความต้องการของตนเองให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่แน่นอน และความต้องการดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานของพฤติกรรม โดยแรงจูงใจของมนุษย์จะเริ่มจากความต้องการและทักษะคดิ จากนั้นจะแปรเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการ ขณะเดียวกันในส่วนทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการการชูงใจ ได้แก่ ทฤษฎีแห่งความคาดหวังของวຽรุน (Vroom) และทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจของ เทย์เลอร์ (Taylor) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาว่า มนุษย์จะเลือกเป้าหมายของตนเองที่หลากหลายมาใช้เพื่อการทำงานได้อย่างไร มนุษย์จะทำการตัดสินใจทางของตนเองหลังจากบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้วได้อย่างไร ซึ่งนิใช้การจำแนกว่าจะได้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการชูงใจตามทฤษฎีเนื้อหาของการชูงใจ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจ

การยกระดับขวัญและกำลังใจทำให้ได้จากการควบคุม คุณแล ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจให้อยู่ในสภาพที่ดี มีปัจจัยภายนอกหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญกำลังใจ มีดังนี้

สุรพล พขอนม.เข้ม (2541 : 66 - 68) ได้กล่าวถึงปัจจัยหลักที่เป็นตัวกำหนดขวัญ ซึ่งแบ่งได้ 5 ประเภท คือ เป้าหมายของหน่วยฐานะของบุคคลในหน่วยงาน ความพอใจในงาน การบังคับบัญชาในระดับต้น การบังคับบัญชาในระดับสูง และการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร
ปรีชาพร วงศ์อนุตรโภจน์ (2544 : 138) ได้อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจ ได้ดังนี้

1. สักษณะการทำงานและบทบาทของผู้นำ หรือหัวหน้างานที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ความพึงพอใจในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ เพราะในการปฏิบัติงาน ถ้าได้ทำงานที่สัมพันธภาพระหว่างกันของผู้บังคับบัญชาและพนักงานมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างขวัญและความสำเร็จขององค์กร

2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ เพราะในการปฏิบัติงาน ถ้าได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ ย่อมได้ผลกว่าการปฏิบัติงานที่ตนไม่พึงพอใจ

3. ความพึงพอใจต่อจุดมุ่งหมายหลัก นโยบายการดำเนินงานขององค์การ และระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดขวัญในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้นนี้

4. การให้บ่าหนึ่งร่วงล้ม การเลื่อนขึ้น เลื่อนตำแหน่งแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดี ย่อมเป็นแรงจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความขันขันแข็งในการทำงานอย่างมั่นใจและมีขวัญคือ

5. สภาพของการทำงาน ควรจะให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างเพียงพอ มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอต่อการทำงาน

6. สุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งสภาพทางร่างกาย และสภาพทางจิตใจ มีผลอย่างมากต่อการทำงาน เมื่อใดที่ผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ย่อมไม่สามารถทำงานให้เกิดผลดีได้

เสนาะ ติยะร์ (2544 : 228) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานว่าเป็นระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติงานในทางบวกหรือทางลบต่อองค์ ปัจจัยที่ทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีดังนี้

1. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบในงานและความรู้สึกภูมิใจในงาน

2. ระบบค่าตอบแทน สะท้อนให้เห็นถึงความมีคุณค่าของผู้ปฏิบัติงาน

3. สภาพการปฏิบัติงาน มีความสำคัญ เพราะกระทบต่อความต้องการทางร่างกายและส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงาน

4. นโยบายและฝ่ายบริหารขององค์กร สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบและบทบาทของผู้ปฏิบัติงาน

5. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา เพราะสะท้อนถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในสังคม

6. ความก้าวหน้าในงาน ทั้งในตำแหน่งงานและพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน

สร้อยคระฤทธิ์ อรรถมานะ (2545 : 141 - 142) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจไว้ 10 ประการ ได้แก่

1. ความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงทางกายภาพ รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น

2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ได้แก่ การมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจากความรู้ความสามารถในการทำงาน เป็นต้น

3. บริขัพหรือสถานที่ทำงานและการจัดการ ได้แก่ ความพึงพอใจต่อสถานที่ทำงาน ตลอดจนชื่อเสียงและการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น ๆ เป็นต้น

4. ค่าจ้าง สำหรับค่าจ้างหรือรางวัลนั้นต้องเป็นรางวัลที่เสนอภาค สำหรับการปฏิบัติงาน ที่เท่าเทียมกัน โดยประกาศให้ทราบทั่วไป และเป็นรางวัลที่สอดคล้องกับเป้าหมายของผู้ปฏิบัติงาน ด้วย

5. ลักษณะของงานที่ทำหรือความสนใจในลักษณะงานนั้นเอง ความพึงพอใจนักจะ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้ทำงาน ซึ่งสำหรับเขาแล้วในเนื้องานมีความน่าสนใจด้วยของมันเอง แต่เนื่องจากบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นเนื้องานซึ่งเป็นที่น่าสนใจสำหรับบุคคลจึงแตกต่างกัน ไป แต่ก็มีลักษณะของงานบางประการ เช่น งานที่มีความเป็นอิสระ งานที่ไม่จำเจน่าเบื่อ มีการ พนบປะผู้คน มักจะเป็นงานที่หลากหลาย คนชอบ เป็นต้น แต่ขยันเดียวกันก็มีคนจำนวนหนึ่งที่ชอบ งานที่ต้องคิดและแก้ปัญหานานปาก

6. การควบคุมบังคับบัญชา มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้ทำงานมีความรู้สึกพอใจหรือไม่ พอดี การทำงานได้ การควบคุมบังคับบัญชาที่ไม่คืออาจเป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้หยุดงานและลาออกจากงาน

7. ลักษณะทางสังคม ถ้าผู้ปฏิบัติงานทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขก็จะเกิดความ พอดีในงานนั้น

8. การติดต่อสื่อสาร การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญมาก การปฏิบัติงานจะสำเร็จได้ก็ เพราะมีกระบวนการบริการทำงานที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงาน บุคคล การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชา การประสานงาน และการประเมินผลงาน อาจกล่าวได้ว่าภาระหน้าที่ทางการบริหารที่กล่าวมาจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการติดต่อสื่อสาร เป็นตัวชี้นำ

9. สภาพการทำงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่งไม้ทำงาน เป็นต้น ซึ่งต้องมี ความเหมาะสมสมกับการทำงานนั้นๆ

10. สิ่งตอบแทนหรือประโยชน์เกื้อญุติต่างๆ เช่น เงินบำเหน็จตอบแทน เมื่อออกจาก งานการบริการและการรักษาพยาบาล สวัสดิการที่อยู่อาศัย เป็นต้น

สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน มีด้วยกันหลายประการ เช่น ความรับผิดชอบ ความสนับสนุน สิ่งตอบแทน การให้รางวัล ทัศนคติที่มีต่องาน เป็นต้น ล้วนเป็นตัวแปรที่สำคัญ ทึ้งสิ้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ตัวข้อมูลของคน เพื่อที่จะได้สามารถปฏิบัติงานให้ บังเกิดผลดีแก่องค์การ

ขอพร. วงศ์ศรีเพ็อก (2549 : 16 - 18) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญของบัญและกำลังใจ ตาม ส่วนประกอบสำคัญซึ่งช่วยเสริมบัญและกำลังของผู้ปฏิบัติงานมีดังต่อไปนี้

1. การตรวจແນະນຳງານອ່າງໄກສຶດເພື່ອພອ ປັຈຸບໍລວມຈົ່າກັບຄຸນງານຂັ້ນຕົ້ນ
ຊື່ເປັນຄົນກລາງຜູ້ຄົດຕ່ອຮ່ວງສຕາບັນ ແລະບຣຄາຜູ້ປົງບົດຕິງານ ແລະນີອີທີພລເຫັນອົກິຈກຣນ
ປະຈ້ວນຂອງຜູ້ປົງບົດຕິງານທັງປົງ ການตรวจແນະນຳງານຂອງບຣຄາຜູ້ປົງບົດຕິງານອ່າງໄກສຶດ
ເພື່ອພອ ຍ້າມມີຄວາມສຳຄັນມາກ ເພົ່າໃຫ້ຜູ້ປົງບົດຕິງານຕະຫຼາກວ່າ ພລງານຂອງຕົນຮູ້ອີ່ງສຕາບັນອູ່
ຕລອດເວລາ ໄນວ້າເຫັນ ການທຳມາດໄດ້ພລດີຜູ້ປົງບົດຕິງານຈຶ່ງມີຂວັງແລະກຳລັງໃຈຕີ
2. ຄວາມພອໃຈໃນງານ ການເຮົາໂດຍນາກມີຄວາມພອໃຈແທ້ຈິງ ເມື່ອໄດ້ທຳມາດທີ່ຕົນຂອນ
ຜູ້ປົງບົດຕິງານຈະຂອບງານຂອງຕົນເມື່ອໄດ້ຮັບການຕະຫຼາກວ່າຜູ້ປົງບົດຕິງານຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວແດ້ວຈະທຳມາດ
ນັ້ນ ຈະໄດ້ຍ່າງສນາຍໃຈມາກ ຈະພາຍາມທຳມາດຢ່າງດີ ແລະຮູ້ສົກວ່າງານນັ້ນໄຫ້ໄອກາສແກ່ຕົນທີ່ຈະໃຊ້
ຄວາມສາມາດໄດ້ຍ່າງເຕັມທີ່ແລະຕົນເອງເຈົ້າຢູ່ນີ້ດ້ວຍ
3. ເຫັນເກັນເຫື່ອຜູ້ປົງບົດຕິງານຄົນອື່ນ ດີ ການເຮົາຈະມີຄວາມພອໃຈໃນງານນາກຂັ້ນເມື່ອຮູ້ສົກ
ວ່າໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັນແລະຄວາມເປັນເຫື່ອນຂອງບຣຄາຜູ້ປົງບົດຕິງານດ້ວຍກັນ ຜູ້ຄຸນງານພຶ່ງສູນໃຈ
ສອດສ່ອງແລະກ່ອມເກລາໄຫ້ເກີດຄວາມເຫັນໄກກັນໄດ້ແລະກລມເກລື້ອງກັນໃນໜຸ່ງຜູ້ປົງບົດຕິງານ
4. ສຕາບັນມີຄວາມນຸ່ງໝາຍອັນມີຄໍາແລະຄໍາເນີນງານໄດ້ຕາມສົມຄວາ ບຣຄາຜູ້ປົງບົດຕິງານ
ຕ້ອງຮ່ວມອູ່ໃນສຕາບັນທີ່ມີຄວາມນຸ່ງໝາຍອັນມີຄໍາຊື່ເປັນທີ່ຮ່ວມຮັບກັນ ແລະຍ້ອນຕ້ອງການໄຫ້ສຕາບັນຂອງ
ຕົນມີປະສິກີພາບຄໍາເນີນງານໄດ້ພລດາມຄວາມນຸ່ງໝາຍຮ່ວມກັນນັ້ນຕາມຄວາມສົມຄວາ ຜູ້ເລັ່ນຝຸດນອດໃນ
ທຶນທີ່ຂະນະມີຄວາມພອໃຈຄົນໄດ້ ຜູ້ປົງບົດຕິງານໃນສຕາບັນທີ່ມີຄວາມນຸ່ງໝາຍອັນມີຄໍາແລະຄໍາເນີນງານ
ໄດ້ພລດາມສົມຄວາກີ່ຍ້ອນມີຄວາມພອໃຈຄົນນັ້ນ
5. ໄດ້ຮັບພລປະໂຫຼນຕອນແທນອັນນໍາພອໃຈຕາມສົມຄວາ ໃນການທີ່ຜູ້ປົງບົດຕິງານຮ່ວມນີ້ອ
ຫ້ວຍໃຫ້ທຶນທີ່ຮ່ວມຮັບກັນຜູ້ປົງບົດຕິງານຄົນອື່ນ ຍ້າມໄດ້ຮັບພລປະໂຫຼນຕອນແທນຕາມສົມຄວາ
ເມື່ອເປີຍນີ້ເຫັນກັນຜູ້ປົງບົດຕິງານຄົນອື່ນ ໃນສຕາບັນເດືອກັນ ແລະເປີຍນີ້ເຫັນກັນຜູ້ປົງບົດຕິງານ
ທຳມາດອີ່ນຕີ່ຫຼັກັນໃນສຕາບັນອື່ນ ດ້ວຍ ແຕ່ການເປີຍນີ້ເຫັນໃນປະກາດຫລັງນີ້ ມີຄວາມສຳຄັນນີ້ຍົກວ່າ
ການເປີຍນີ້ເຫັນໃນປະກາດແຮກ ຊະນັ້ນການພິຈາພາເລື່ອນເງິນເດືອນຫຼືເລື່ອນດໍາແໜ່ງໃນໜ່າງຂາງ
ຕ່າງ ຂອງສຕາບັນຈະດ້ອງເປັນໄປອ່າງຍຸດທິຮຣນ

ຈາກຂ້າງຕົ້ນສຽບໄດ້ວ່າ ການທີ່ຈະທຳໄຫ້ອົງກຳການປະສົບຄວາມສຳເຮົ່ງໄດ້ຫຼືການທຳມາດ
ຮ່ວມກັນຂອງນຸກຄລຫລາຍ ການຈະຕ້ອງມີຂວັງໃນການທຳມາດທີ່ມີຄວາມພອໃຈໃນສະພາກການທຳມາດແລະ
ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮ່ວມງານ ມີຄວາມເຕັມໃຈໃນການທຳມາດແລະມີຄວາມສຸກັບການທຳມາດ ຮວມລົງໃຫ້ນີ້
ຄວາມຮູ້ສົກວ່າເປັນສ່ວນໜີ່ຂອງອົງກຳການແລະມີຄວາມຮູ້ສົກຍາກທຳມາດ ການທີ່ອົງກຳການໄດ້ມີສິ່ງຈຸງໃນນາກ
ຜູ້ປົງບົດຕິງານໃນອົງກຳການນັ້ນຍ້ອນຈະມີຂວັງແລະກຳລັງໃນນາກຂັ້ນດ້ວຍເຫັນກັນ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

บุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการบริหารงานทุกประเภทในกระบวนการบริหารซึ่งมีได้มีการบริหารบุคลากร กำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารเพื่อให้หน่วยงานสามารถดึงดูดและบำรุงรักษาคนดี มีความรู้ความสามารถในการทำงานให้มากที่สุด และนานที่สุดเท่าที่หน่วยงานมีความต้องการ

ความหมายของการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์การให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2541 : 8) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อใช้คนให้เหมาะสมกับงานตามวัตถุประสงค์และความต้องการของหน่วยงาน มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมด้านต่อไปนี้ คือ การวางแผนและการเลือกสรรบุคคลการเข้าสู่หน่วยงานจนกระทั่งพ้นจากการปฏิบัติงาน

สมชาย หริรุณกิตติ (2542 : 10) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การปฏิบัติ และนโยบายในการใช้ทรัพยากรมนุษย์ของธุรกิจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร หรือเป็นกิจกรรมการออกแบบเพื่อสร้างความร่วมมือกับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร

วีรชน สารรัตนะ (2542 : 81) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง กิจกรรมที่เสริมสร้างความมีประสิทธิผลให้แก่กิจกรรม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะประกอบกันขึ้นเป็นกระบวนการของการบริหารงานบุคคล เริ่มต้นจากการวางแผนงานบุคคล การจัดคนเข้าทำงาน การพัฒนาและการประเมิน การนำหนึ่งตอบแทน และการร่วมรักษาความสงบเรียบร้อยในหน่วยงานให้มีประสิทธิผล

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อใช้คนให้เหมาะสมกับงานตามวัตถุประสงค์และความต้องการของหน่วยงาน หรือเป็นกิจกรรมการออกแบบเพื่อสร้างความร่วมมือกับทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร โดยกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะประกอบกันขึ้นเป็นกระบวนการของการบริหารงานบุคคล เริ่มต้นจากการวางแผนงานบุคคล การจัดคนเข้าทำงาน การพัฒนาและการประเมิน การนำหนึ่งตอบแทน และการร่วมรักษาความสงบเรียบร้อยในหน่วยงานให้มีประสิทธิผล

ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการ

การบริหารงานบุคคลการมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์การ เพราะบุคคลการสามารถทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ได้ ซึ่งก็คือความสำเร็จขององค์การ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการไว้ดังนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2540 : 18 – 19) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการนิยามความสำคัญต่อสภาพองค์การในทุกวันนี้ นับได้ว่ามีปัญหาถูกกระบวนการจากอิทธิพลการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมเป็นอันมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลการในองค์การ โดยตรง การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เช่นกันอยู่ในปัจจุบัน ล้วนแต่เห็นได้ชัดเจนว่าจะมีผลกระทบทำให้การบริหารงานบุคคลการต้องมีความสำคัญขึ้นกว่าเดิมก่อนเป็นอันมาก ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลการขององค์การ สรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงและความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศที่เกื้อจะควบคุมและแก้ไขไม่ได้ ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนลำบากมากขึ้น ทำให้ต้องเดินทางกลับบ้าน ปัญหาทางด้านการจราจรตอนแทนที่เพียงพอสำหรับบุคคลการเพื่อให้ดำเนินกิจกรรมของซึ่งก็ถูกมองว่าเป็นปัญหานักกอที่ทุกหน่วยงานจะต้องแก้ไข

2. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการ การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมากของเทคโนโลยีที่ส่งผลให้เกิดนิรภัยในการทำงานต้องเปลี่ยนแปลงไปในทันที ไม่ว่าจะเป็นมือถือ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ที่มีความสามารถในการทำงานในองค์การมากขึ้นกว่าเดิม เช่น เครื่องจักรสมองกลและเครื่องมืออัตโนมัติ ที่ถูกยอมรับและนำไปใช้ในการทำงานแทนคนด้วยเหตุผลความจำเป็นหลายประการ ซึ่งในกรณีนี้ ต้องแก้ไขให้การอบรมและจัดสรรหน้าที่งาน ตลอดจนปรับปรุงกำลังคนในจุดต่าง ๆ ใหม่ นับว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำซึ่งปัญหาด้านการออกแนวงานใหม่ให้ถูกต้อง หรือการต้องเร่งพัฒนาบุคคลการให้มีความสามารถในช่วงเวลาเดือนนี้ นับได้ว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ และการดำเนินงาน ด้วยวิธีการพิเศษหลาย ๆ ประการ จึงจะได้ผล

3. ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมนี้จะมีความสำคัญมากเป็นพิเศษ ในสังคมปัจจุบันมีคนมีการศึกษามากขึ้น ความต้องการค่าง ๆ ย่อมมีมากขึ้นและเปลี่ยนแปลงไป ความพอใจในงานและคุณภาพชีวิตนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของคนในยุคปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้มีผลทำให้เกิดความต้องการค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ของคนในยุคใหม่ โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวต่างไปจากเดิมเป็นอย่างมาก การเข้าใจได้ถูกต้องและมีศักดิ์สิทธิ์ในการชูโรงที่ไม่ใช่แบบเดิมนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องดำเนินการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การที่จะสามารถเชื่อมกับปัญหาท้าทายต่าง ๆ เหล่านี้ จึงนับเป็นเรื่องสำคัญที่องค์การ ส่วนมากต้องพยายามมุ่งมั่นสนใจสิ่งที่เกี่ยวกับงานทางด้านการบริหารงานบุคคลการ คือ

3.1 ต้องพยายามเข้าใจถึงความต้องการทางจิตวิทยา หรือทางใจของบุคลากร

3.2 ต้องพิจารณาและยกระดับความสามารถของงานวิชาชีพด้านการบริหารงานบุคคลการซึ่งความพยายามของสมาคมวิชาชีพ คือ สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทยที่ได้มุ่งสร้างสรรค์ความรู้และเทคนิคของงานด้านนี้ให้แพร่หลายมาช้านานแล้วนั้น นับได้ว่ามีประโยชน์เป็นอย่างมากต่อสังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวม

3.3 ต้องให้ความสนใจกับการวิจัยศึกษาปัญหาทางด้านการบริหารงานบุคคลการ เรื่องนี้นับว่าขาดแคลนเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าหากได้ให้ความสนใจกับวิจัยปัญหาอย่างลึกซึ้งที่ลักษณะเรื่อยไปแล้ว ในระยะยาว การได้ข้อเท็จจริงหรือความรู้มากขึ้นจะช่วยให้การบริหารงานบุคคลการมีคุณภาพและทำได้ผลมากยิ่งขึ้น

พยอม วงศ์สารศรี (2540 : 8) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาองค์การ การได้บุคคลที่เหมาะสมมาทำงานในองค์การย่อมทำให้องค์การเจริญเดินต่อ เพราะการบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นสื่อกลางในการประสานงานกับแผนต่าง ๆ

2. ทำให้บุคคลมีข่าวภัยและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เกิดความจงรักภักดีต่องค์การ

3. สร้างความมั่นคงต่อสังคมและประเทศชาติ เมื่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ดำเนินไปอย่างประสิทธิภาพ

สุดา สุวรรณภิรมย์ (2548 : 7) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการ เป็นงานที่ผู้บริหารในองค์การทุกคนต้องให้ความสำคัญ ทั้งนี้ เพราะงานด้านการบริหารงานบุคคลการ เป็นงานที่มุ่งเลือกสรรบุคคลการที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีทักษะคิดที่ดีเข้ามาทำงาน ในองค์การ อีกทั้งยังคำนึงถึงการอย่างต่อเนื่องเพื่อฝึกอบรมพัฒนาและปรับปรุงให้บุคคลซึ่งเป็นสมาชิกในองค์การเหล่านี้มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มพูนมากขึ้น และทำงานในฝ่ายของตนเอง รวมทั้งประสานงานระหว่างฝ่ายหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหาร จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลการเป็นอย่างดีเพื่อที่จะสามารถใช้ทรัพยากรบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลการมีความสำคัญต่อผู้บริหารในองค์การ ทุกคนที่ต้องให้ความสำคัญ ทั้งนี้ เพราะงานด้านการบริหารงานบุคคลการเป็นงานที่มุ่งเลือกสรรบุคคลการที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีทักษะคิดที่ดีเข้ามาทำงานในองค์การ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวางแผนบุคลากร

การวางแผนบุคลากรเป็นการส่งเสริมองค์กรให้สามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรทางด้านแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านทรัพยากรอย่างอื่น เพราะองค์กรมีความต้องการบุคคลเช่นเดียวกับต้องการวัสดุคงคล อุปกรณ์และสิ่งอื่นสำหรับในการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ การวางแผนบุคลากร

ความหมายของการวางแผนบุคลากร

การวางแผนบุคลากรเพื่อเป็นการเตรียมการให่องค์การได้ทราบล่วงปρีนาณความต้องการของบุคคลที่จะเข้ามาร่วมทำงานกับองค์การในอนาคตได้ ซึ่งสามารถช่วยให้การดำเนินการขององค์การเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงการวางแผนบุคลากรไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2541 : 572) กล่าวว่า การวางแผนบุคลากร หมายถึง การคาดคะเนความต้องการบุคลากรของหน่วยงานต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าว่าต้องการจะใช้บุคคลในตำแหน่งอะไร ระดับใด จำนวนเท่าไร และจะสรรหาคนเหล่านั้นมาได้จากไหน ตลอดจนถึงการวางแผนการใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด และการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สุภาพร พิศาลบุตร (2543 : 73) กล่าวว่า การวางแผนบุคลากร หมายถึง กระบวนการในการคาดการณ์ ความต้องการบุคลากรขององค์การเกี่ยวกับ ประเภท จำนวนและคุณภาพของบุคคลไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการอย่างมีระบบ

นงนุช วงศ์สุวรรณ (2546 : 88) กล่าวว่า การวางแผนบุคลากร หมายถึง การวางแผนบุคลากรเป็นกระบวนการจัดระบบบุคลากร เพื่อเตรียมการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ให้เหมาะสม ในอนาคตให้เกิดประโยชน์จากการสูงสุด ประกอบด้วย การสรรหาและการเลือกสรร การจำแนกตำแหน่ง การกำหนดเงินเดือน และสภาพการทำงาน

ณัฐพันธ์ เจริญนันทน์ (2546 : 67) ได้กล่าวว่า การวางแผนบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่ใช้คาดการณ์ความต้องการด้านบุคลากรขององค์การ อันจะส่งผลถึงการกำหนดวิธีการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรและการตอบสนองต่อปัจจัยแวดล้อม ตั้งแต่ก่อนบุคคลเข้าร่วมงานกับองค์การ ขณะปฏิบัติงานอยู่ในองค์การ จนกระทั่งขาดต้องพ้นออกจากองค์การ เพื่อให้องค์การใช้เป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นหลักประกันว่าองค์การจะมีบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ อยู่เสมอ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รวมขององค์การ โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อประสิทธิภาพ ความมั่นคง และการเจริญเติบโตขององค์การ บุคลากร และสังคม

สรุปได้ว่า การวางแผนบุคลากร หมายถึง กระบวนการคาดการณ์ ความต้องการบุคลากร ขององค์การที่มีระบบ ให้มีความสอดคล้องกับตำแหน่งว่างในอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวางแผนการใช้กำลังคนที่มือญี่ปุ่นบันให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับองค์การ

วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากร

วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากรมีประโยชน์ต่อองค์การเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงทิศทาง ค่านิยม วัตถุประสงค์ในอนาคตขององค์การ ให้ทุกฝ่ายทราบมีการประสานงานโดยอาศัยแผนเป็น เกร็งมือ ช่วยปรับปรุงและยกระดับคุณภาพกระบวนการในการตัดสินใจภายในองค์การให้ดีขึ้น มี นักวิชาการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากรไว้ดังนี้

ลงข้อ สันติวงศ์ (2540 : 2) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากร ไว้ดังนี้

1. ช่วยด้านหา ชี้ให้ทราบถึงปัญหา หรือช่วยให้เห็นถึง โอกาสต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น
2. ช่วยปรับปรุงและยกระดับคุณภาพกระบวนการตัดสินใจภายในองค์การ ให้ดีขึ้น
3. ช่วยให้การปรับทิศทางอนาคตขององค์การ ตลอดจนค่านิยม และวัตถุประสงค์ของ องค์การ ให้ชัดเจนและมี
4. ช่วยให้แต่ละบุคคลหรือองค์การสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงใน สภาพแวดล้อม
5. ช่วยเหลือผู้บริหาร ให้สามารถมั่นใจที่จะนำองค์การ ให้อยู่รอด

พยอน วงศ์สารศรี (2542 : 50) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากร ไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้องค์การสามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพใน อนาคต เนื่องจากวางแผนบุคลากรมีลักษณะเป็นระบบและกลไกที่ช่วยให้มีการวิเคราะห์อย่าง เป็นเหตุเป็นผล เพื่อพิจารณาให้ได้มาซึ่งบุคลากรประเภทต่างๆ จำนวนบุคลากรที่ approprian ตาม การเปลี่ยนแปลงขององค์การ และระยะเวลาที่ต้องการบุคลากรเหล่านั้นซึ่งเป็นผลทำให้องค์การมี ความเจริญเติบโต ไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ทั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์ว่าในปีใดจะมี บุคลากรเกษียณจำนวนเท่าใด บุคลากรประเภทใดที่จำเป็นต้องรับเข้ามานแทนที่
2. เพื่อให้องค์การสามารถดำเนินการ ได้อย่างมั่นคงท่านกล้างความเปลี่ยนแปลง โดยทั่วไปการเปลี่ยนแปลงในสังคมไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งสภาพการแบ่งขั้นระดับขององค์การ และวิธีที่จะดำเนินการพัฒนาบุคลากร ในองค์การ ให้มีความรอบรู้ ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลง

ทางเทคโนโลยี ขณะเดียวกันจะเป็นการแสวงหาผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่จะให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อให้องค์การสามารถเพิ่งขันกับองค์การอื่นได้

3. ทำให้องค์กรมีแผนดำเนินการอย่างละเอียดที่จะปฏิบัติงานด้านบุคลากรอย่างมีขั้นตอน เช่น การสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรม การโอนเข้า การเลื่อนตำแหน่ง และการพ้นจากซึ่งแผนเหล่านี้จะทำให้บุคลากรในองค์กรมีคุณภาพ อันจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ ในบั้นปลาย

สุดฯ สุวรรณภิรมย์ (2548 : 38) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากร ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ได้กำลังคนเข้ามาช่วยปฏิบัติงานกับองค์การ ได้ทันทีเมื่อองค์การต้องการ กำลังคนที่ได้มานี้ต้องมีในปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอต่อความต้องการขององค์การ
2. เป็นการบริหารขององค์การเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ
3. เพื่อเป็นการวางแผนป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังคนในปัจจุบัน และในอนาคต รวมทั้งปัญหากำลังคนมีในจำนวนที่เกินกว่า ความต้องการของหน่วยงานแต่ละหน่วยงานและของภาคร่วมขององค์การ ซึ่งจะทำให้องค์การสามารถดำเนินการอย่างมั่นคงในท่ามกลางปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่สามารถเข้ามาแทนที่กำลังคน และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ องค์การต้องสรรหาพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ทันกับเทคโนโลยีเพื่อจะสามารถนำอาชีวะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานขององค์การ
4. เพื่อใช้เป็นแนวทาง และช่วยปรับปรุงการสรรหา คัดเลือก พัฒนา กำลังคน เป็นการเตรียมการให้ได้กำลังคนที่ตรงกับความต้องการของหน่วยงาน
5. เป็นการสร้างโอกาสในการเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การทำงาน และการได้พิจารณา เลื่อนตำแหน่งของกำลังคนที่กำลังทำงานอยู่ในองค์การ ในการวางแผนบุคลากรนั้น บางกรณีอาจ ไม่มีความจำเป็นจะต้องสรรหาจากบุคลากรภายนอกองค์การทั้งหมด บางครั้งองค์การสามารถ พิจารณาสรรหา คัดเลือก โยกข้ายพนักงานจากหน่วยงานอื่น ๆ ภายในองค์การเข้ามาแทนที่ได้ โดยอาจฝึกอบรม เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์เพิ่มเติมกี สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบใหม่ได้ ดังนั้นการวางแผนบุคลากร จึงเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรหรือ กำลังคนที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ภายในองค์การ ได้รับการพิจารณาอย่างทั่วถึง เป็นการสร้างขวัญ กำลังใจและก่อให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวางแผนบุคลากร เพื่อเป็นแนวทาง และช่วยปรับปรุง การสรรหา คัดเลือก พัฒนา กำลังคน เป็นการเตรียมการให้ได้กำลังคนที่ตรงกับความต้องการของ หน่วยงาน ช่วยให้การปรับทิศทางอนาคตขององค์การ ตลอดจนค่านิยม และวัตถุประสงค์ของ องค์การ ให้ชัดเจน เสมอทำให้องค์การมีแผนดำเนินการอย่างละเอียดที่จะปฏิบัติงานด้านบุคลากร อย่างมีขั้นตอน เช่น การสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรม การโอนย้าย การเลื่อนตำแหน่ง และการ พ้นจาก ซึ่งแผนเหล่านี้จะทำให้บุคลากรในองค์การมีคุณภาพ อันจะส่งผลต่อความเริ่มก้าวหน้าของ องค์การ ในบันปลาย

แนวคิดเกี่ยวกับงบประมาณ

งบประมาณเป็นการจัดเตรียมเงินด้านด้วยการวางแผนงานที่จะให้การใช้จ่ายงบประมาณมี ผลสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลไปพร้อมๆ กัน ซึ่งมี จุดเด่นในการวางแผนระยะยาว ตลอดจนการมุ่งบรรลุวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง และให้สามารถมี การจัดเตรียมงบต่อเนื่องที่ใช้ในการบริหารขั้นตอนราชการอีกด้วย

ความหมายของงบประมาณ

งบประมาณเป็นการวางแผนการที่คาดว่าจะต้องจ่าย โดยมีการคิดไว้ล่วงหน้าและแสดง ข้อมูลนั้นออกมายเป็นตัวเลข และอาจแสดงออกมายในรูปของตัวเงินก็ได้ มีนักวิชาการได้กล่าวถึง ความหมายของงบประมาณ ไว้ดังนี้

กาญจนา ครีพงษ์ (2540 : 87) กล่าวว่า งบประมาณ หมายถึง แผนงานที่มีรายละเอียด ของการดำเนินงานของการจัดทำและใช้จ่ายเงินและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งเป็นแผนงาน ดำเนินงานแสดงในรูปของตัวเลขอย่างมีระบบในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ซึ่งจะช่วยในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้กิจการได้รับผลประโยชน์ ตอบแทนกลับคืนมาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

พระรัตน์ สังพันโนรานนท์ (2541 : 16) กล่าวว่า งบประมาณ หมายถึง แผนเบ็ดเสร็จที่แสดง ออกมายในรูปตัวเงิน แสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมดในระยะเวลาหนึ่ง รวมถึงการกะประมาณ ของการบริหาร กิจกรรม โครงการ และค่าใช้จ่าย ตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่จำเป็นในการ สนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุตามแผนหรือเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้น คือ การจัดเตรียม การอนุมัติ และการบริหาร

ไพรัช ควรการศิรินนท์ (2550 : 172) กล่าวว่า งบประมาณ หมายถึง กระเปาหรืออุป ของรัฐบาลซึ่งบรรลุออกสาธารณะหรือข้อแฉลงถึงความต้องการของรัฐบาลและทรัพยากรที่มีอยู่

สรุปได้ว่า งบประมาณ หมายถึง แผนงานที่มีรายละเอียดของการดำเนินงานของการจัดทำและใช้จ่ายเงินและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด แสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมดในระยะเวลาหนึ่ง รวมถึงการจะประมาณของ การบริหาร กิจกรรม โครงการ และค่าใช้จ่าย ตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุตามแผนหรือเป้าหมายที่วางไว้

ความสำคัญของงบประมาณ

งบประมาณมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อรัฐบาลในการนำมาใช้ในการบริหารประเทศ เพราะถ้าหากไม่มีงบประมาณ การพัฒนาประเทศก็ย่อมไม่สัมฤทธิ์ผล รัฐบาลไม่สามารถบริหารประเทศได้ และเป็นแผนการบริหารเงินของรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการที่ถูกกำหนดขึ้นมา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการให้มีความสอดคล้องกับนโยบายและแผนการพัฒนาของรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการที่กำหนดขึ้น มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของงบประมาณไว้ดังนี้

บรรค์ สังพันโภจน์ (2541 : 3) กล่าวว่า งบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ เนื่องจากงบประมาณถือเป็นเครื่องมือที่รัฐบาลนำมาใช้ในการบริหารประเทศและเป็นประโยชน์ต่อประชารชนดังนี้

1. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารประเทศตามแผนงาน งาน โครงการ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ที่รัฐบาลกำหนด ตามกำลังงบประมาณที่มีอยู่
2. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากงบประมาณเป็นการใช้จ่ายของภาครัฐจำนวนมาก รัฐบาลจึงต้องใช้จ่ายและจัดสรรงบประมาณให้เกิดประสิทธิผล และเป็นโครงการที่มีความจำเป็น โดยเฉพาะด้านการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง
3. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ ด้วยงบประมาณของประเทศที่มีอยู่จำกัด รัฐจึงต้องจัดสรรการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยท้องมีการวางแผนในการใช้จ่ายงบประมาณแต่ละด้าน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะเวลาที่เร็วที่สุด และใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด
4. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายได้ประชาธิการที่เป็นธรรม ก่อให้เกิดการความเป็นธรรมในการกระจายได้ของประชาชน โดยการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวจะช่วยยกฐานะของประชาชนที่ยากจนให้มีรายได้สูงขึ้น เช่น การสร้างถนนไปสู่ประชาชนในชนบท เพื่อให้ประชาชนในชน ใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตออกสู่ตลาดภายนอกท้องถิ่นได้ เพื่อได้รากผลผลิตที่ดีขึ้น ทำให้มีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น

5. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินการคลังของประเทศ โดยการจัดสรรเงินงบประมาณให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทั้งในขณะที่เกิดภาวะเงินเพื่อและภาวะเงินศีล

6. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการประชาสัมพันธ์งานและผลงาน ในการดำเนินงานให้แก่ประชาชนและประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบว่าเงินภาษีอย่างค่าตั้งๆ ที่รัฐบาลได้จัดเก็บจากประชาชน ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ให้กับประชาชนในด้านใดบ้าง

ศุภวัฒน์ ปักษารากานน์ (2545 : 152) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงบประมาณไว้ว่าดังนี้

1. งบประมาณก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการจัดสรรงบฯ ได้ไปสู่ส่วนต่างๆ รวมทั้งประสิทธิภาพในการบริหารรายรับและรายจ่าย ทั้งนี้เนื่องจากงบประมาณทำให้สามารถประมาณการจำนวนรายรับและรายจ่าย ซึ่งมีผลต่อการจัดสรร

2. งบประมาณถูกจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน งบประมาณที่จัดทำขึ้นอาจเรียกว่าเป็นแผนงบประมาณซึ่งเป็นกระบวนการ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ทั้งในด้านเป้าหมายและกระบวนการ ทำให้มีผลต่อการนำเสนอเพื่อบ่อนบุญตัด ซึ่งการอนุมัติจะพิจารณาองค์ประกอบด้านความชัดเจน และความเป็นระบบของกระบวนการ

3. งบประมาณมีความสำคัญในแง่ความเป็นกลไกทางการคลัง ในการบริหารนโยบาย การคลังให้เกิดผล การใช้รูปแบบงบประมาณขาดดุลหรืองบประมาณแบบเกินดุล จะสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการคลัง และมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

4. งบประมาณเป็นเครื่องมือทางการคลัง ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความเจริญเติบโต นอกจากนั้น งบประมาณยังเป็นเครื่องมือทางการคลังในการพัฒนาด้านอื่นๆ เช่น เทคโนโลยี การพัฒนากำลังคน การศึกษา และอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืน

ศิริวรรณ พันธ์สิงห์ (2553 : 11) กล่าวว่า งบประมาณมีความสำคัญซึ่งเป็นเครื่องมือ อย่างหนึ่งของรัฐบาลที่เป็นเอกสารแสดงถึงความต้องการของรัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ ในภาควัย ซึ่งประกอบด้วย แนวทางการเงินและโครงการที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนี้ๆ ตามที่รัฐบาลได้สัญญากับรัฐสภา และประชาชน ที่จะใช้เงินภาษีให้เงื่อนไข และแนวทางการบริหารงานที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า งบประมาณมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินการคลังของประเทศ โดยการจัดสรรเงินงบประมาณให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทั้งในขณะที่เกิดภาวะเงินเพื่อและภาวะเงินศีล เป็นการวางแผนการบริหารของรัฐบาล แสดงกิจกรรม หรือโครงการที่จะปฏิบัติจัดทำและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งประกอบด้วย แผน